

Србија је прошле недеље од Брисела добила годишњи извештај о напретку на путу евроинтеграција, у коме се између очекиваних препорука и критика, нашао захтев за поштовање територијалног интегритета Косова, на чему треба да се заснива решавање тзв. проблема на северу покрајине. Ту формулацију Европска комисија је унела у засебну Стратегију проширења, у којој се назначавало да ће то за Брисел бити кључни аргумент за додељивање датума за почетак преговора, чиме се после изјава из Немачке да ће Србија морати да потпише писмене гаранције „нормализације” с Косовом, на званичном документу ЕУ нашао и појам „територијални интегритет” Косова

Овај захтев представља до сада најгрубљу поруку Брисела, што је природно изазвало бурну реакцију изненађеног Београда, који су Штефан Филе и Венсан Дежер покушали да умире додатним разјашњењима, у смислу да се тиме не прејудицира статус. Суштина је ипак да ће Европска комисија предложити отварање преговора са Србијом, „када буде остварено видљиво и трајно побољшање односа Београда и Приштине“, а иако су евробироците српским политичарима и јавности поручиле да не брину, шта то отприлике може да значи објаснио је немачки амбасадор у Србији Хајнц Вилхелм, који је поред поруке да Немачка, жели да види „јасну жељу” српске владе да је спремна да нормализује односе са Косовом објаснио да то значи да Србија не спречава Косово да постане члан УН и ЕУ. Поред њега, огласио се и специјални извештач Европског парламента за западни Балкан Ханес Свобода, који је рекао да ће Србија морати да призна независност Косова пре него што постане чланица ЕУ, и да ће пре могућег додељивања датума за почетак преговора са ЕУ евентуално следећег пролећа, морати да "умири радикалне струје". "

Са европске стране ситуација је прилично јасна, али у Београду се политичари још увек надмећу у конфузним и контрадикторним изјавама – најпре се у првим реаговањима припретило прекидом дијалога с Приштином, да би затим Томислав Николић замолио да се спорна формулација избрише. Како је молба одбијена, Николић је поновио познату флоскулу да „ЕУ нема алтернативу”. Затим је између осталог, Ивица Дачић на комеморацији немачким жртвама у селу Драгинцу поручио да су управо они који су починили злочине над Србима после Другог светског рата почели да граде нову Европу у коју не пуштају Србију, али је и ова изјава одмах поклопљена од стране СНС, док је и сам Дачић исте вечери изјавио је да његова порука није "најсрећније интерпретирана у медијима". Једина јасна реакција је стигла од Вука Јеремића, који је изјавио да је питање Косова у потпуности унутрашње питање Србије и да се УН брину о територијалном интегритету земаља чланица, што Србија јесте, док Косово није.

Суочена са оштрим стартом Брисела, који очигледно жели да и испровоцира српску владу и председника да се одреде према проблему Косова, и да Дачића и Николића истера на чистац, нова власт се зато нашла у веома незгодној позицији, јер би признањем да је политика и Косово и ЕУ дефинитивно сахрањена, преузела на себе огроман терет, који очигледно није у стању да изнесе. Зато Београд, који сада не може да окрене леђа ЕУ, настоји да и даље води политику наставка преговора и са ЕУ и у дијалога са Приштином, правећи се да не види шта се од ње захтева и шта у документима попут извештаја ЕК пише. И у Београду је свакако јасно да ће се у будућности садашњи посредни захтеви за признањем Косова претворити у непосредни, али пошто Влада и председник још немају одговор на постављени изазов, и док се и не зна када ће бити израђена стратегија и национални консензус о косовској политици, једини излаз остаје врдање, провлачење и куповина времена. Простор за такву тактику је међутим све мањи, а ишчекивање и одлагање јасног става неће нимало побољшати изгледе и положај Србије ни у будућности. Иако је Србија сада држава врло скромних економских, војних и сваких других капацитета, време је да се дефинише одговор на нове захтеве ЕУ – што је могуће осим ако је и садашња власт закључила да је кување жабе лакше од борбе за територијални интегритет.